

[Lone Dybkjær]

vi havde om disse ting, kritiserede vi regeringen for to ting, nemlig at man ikke som en meget stor arbejdsgiver havde en holdning til nedsat arbejdstid, og at man ikke havde foretaget en nødvendig analyse af, hvad nedsat arbejdstid ville indebære for den offentlige sektor, dersom man pludselig skulle til at indføre den. Vi sagde endvidere, at det for os var fuldstændig afgørende, når vi drøftede spørgsmålet om nedsat arbejdstid, at vi kunne få en garanti for, at nedsat arbejdstid ikke ville betyde en øget arbejdsløshed. Det er fuldstændig klart, at der ingen tvivl er om, at nedsat arbejdstid vil have store menneskelige, familiemæssige fordele, men det kan ikke opvejes af øget arbejdsløshed. Det vil være det allervigtigste for os at sikre, at der ikke kommer øget arbejdsløshed, hvis vi nedsætter arbejdstiden.

Hvis man skal gennemføre nedsat arbejdstid, bliver vi naturligvis også nødt til at diskutere hele spørgsmålet om lønkompensation, også fordi vi, hvis ikke vi får det gennemdrøftet, og hvis der gives lønkompensation for nedsat arbejdstid fuldt ud eller i meget høj grad, ikke får øget beskæftigelse. Det er naturligvis en af grundene til, at det er vanskeligt uden videre at sige: værsgo, nedsat arbejdstid, 35 timer om ugen! Det vil ramme en række familier meget hårdt.

Derfor er konklusionen for os på diskussionen om beskæftigelse og nedsat arbejdstid, at man skal være meget sikker på, at beskæftigelsen øges ved en nedsættelse af arbejdstiden. Derfor er det nødvendigt med meget nøje konsekvensanalyser af en nedsat arbejdstid både i den private og i den offentlige sektor, og dette må selvfølgelig under en eller anden form ske i et samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Jeg skal på denne baggrund fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til som led i en stram indkomstpolitik for alle indkomstgrupper at etablere trepartsdrøftelser og i tilknytning hertil medvirke ved egentlige konsekvensanalyser af en nedsat arbejdstid for det private arbejdsmarked og fremlægge en nærmere analyse af, hvilke konsekvenser en eventuel nedsættelse af arbejdstiden i den offentlige sektor vil få for beskæftigelsen og andre væsentlige forhold. Også investerings-

og beskæftigelsespolitikken bør indgå i drøftelserne.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Jeg skal også lade dette forslag indgå i de videre forhandlinger.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil på baggrund af det dagsordensforslag, der er fremsat, understrege, at vi finder, at arbejdstid er en del af indkomstpolitikken, og at 285.000 ledige selvfølgelig er så stort et problem, at intet må være uforsøgt, og nedsat arbejdstid er en af de ting, man er nødt til at undersøge. Og jeg vil også godt understrege, at jeg finder, at det folkeligt er meget vanskeligt at argumentere vedrørende dette spørgsmål, hvis ikke vi har nogle meget nøje analyser af konsekvenserne. Det er klart, at de fleste mennesker finder, at nedsat arbejdstid må være noget af det, man griber til, når man har 285.000 arbejdsløse, og jeg er enig med dem i, at det må man i hvert fald nøje gennemarbejde.

Og så vil jeg godt sige, at menneskeligt, familiemæssigt er der ingen tvivl om, at arbejdstiden skal nedsættes, men prisen må altså ikke være øget ledighed.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nu var der ikke i fru Lone Dybkjærs indlæg nogen bemærkninger om det af fru Lilli Gyldenkilde og mig fremsatte dagsordensforslag. Det kommer vel på et senere tidspunkt. Jeg ville tro, at det i ét og alt dækkede det radikale venstres holdning.

Til folketingets forståelse af, hvad der ligger i fru Lone Dybkjærs dagsorden, vil jeg gerne stille to spørgsmål. Det første spørgsmål er til dette om en stram indkomstpolitik omfattende alle indkomstgrupper, noget, som vi i socialdemokratiet selvfølgelig ser på med sympati, forudsat at man ikke bare diskuterer løn, men også diskuterer andre ting, eksempelvis skattepolitik. Mit spørgsmål lyder derfor: ligger der i udtrykket »stram indkomstpolitik for alle indkomstgrupper« en positiv holdning til at diskutere byrdefordeling i for-